

Henvisning til, at der i det foregaaende Aar paa det allernærmeste havde været Brug for den fulde Bevilling, udtalte sin Betænkelse ved at nedsætte Laanebevillingens Størrelse, gør han sig skyldig i en Fejl, som desværre er meget almindelig indenfor det Parti, han tilhører, nemlig den, at man ganske lukker Øjnene for den Kendsgerning, at den danske Krone i Aaret 1925—26 steg fra 60 Ø. til 100 Ø. Virkningen heraf har vist sig i 1926—27, viser sig Dag for Dag og skal vise sig, hvis vi vil være et økonomisk sundt Samfund. Hvis vi fastholder de Bevillinger, der blev fastsat i Inflationsperioden, 12½ Mill. Kr., betyder det selvsagt en stærk Forøgelse af Laanebevillingen, men det forekommer mig dog, at der er Grund til at tage i Betragtning, ikke blot at Jordprisen i nogen Maade er faldet — den er dog ikke faldet saa meget og kunde ikke være faldet saa meget, fordi selve Stigningen i Jordprisen ikke har været saa stærk som paa de andre Omraader i Krigsperioden og Efterkrigstiden —, men ogsaa, at Byggeomkostningerne i hvert Fald er begyndt at falde; og jeg føler mig overbevist om, at med den Reduktion af Laanebeløbet, som her er foreslaaet, vil Udstykningsvirksomheden kunne opretholdes i mindst lige saa stor Udstrækning, som Tilfældet har været i de nærmest forudgaaende Aar.

Naar det ærede Medlem spørger mig, om jeg vil være villig til, hvis de Ansøgninger, der indkommer, ikke kan tilfredsstilles, at søge om mere, saa vil jeg sige, at efter de Erfaringer, der foreligger, og efter alt, hvad man kan bedømme i Øjeblikket — jeg henviser i saa Henseende til det ærede Medlem Hr. Mads Larsens Udtalelse om, at man kun har kunnet opdrive 3 Ansøgere i Odense Amt, og at samtlige Ansøgere var ukvalificerede, den ene paa Grund af Jorden og de andre to paa Grund af personlige Egenskaber —, maa disse Bevillinger siges at være rundelige og rigelige. Det gaar heller ikke an, at vi gaar over til en fuldkommen glidende og bevægelig Bevilling, der bestemmes efter Antallet af Ansøgere; der er jo ogsaa et Hensyn at tage til Statskassens Tarv, og det Hensyn er det, vi skal varetage i denne Sal — blandt andet.

Men der er en anden Side af Sagen, som det ærede Medlem ogsaa var inde paa, nemlig Opkøb af Jord, og herom skal jeg sige, at det er min Agt, eftersom jeg ved, at Jordlovsudvalget har opbrugt, i hvert Fald paa det allernærmeste, de 3 Mill. Kr., som i sin Tid blev stillet til Raadighed for det til Opkøb af Jord, at bringe i Forslag, at et

passende Beløb paa ny stilles til Raadighed for Jordlovsudvalget, men at det tages af Jordfonden og ikke af Statskassen, saaledes at dette Jordopkøb fremdeles kan fortsættes til Udstykning efter Loven af 4. Oktober 1919.

Hvad Forhøjelsen af det Beløb angaar, hvorefter der kan købes Jord, udtalte det ærede Medlem Hr. Olufson sig fuldkommen enig i, at dette Beløb føres op til 7 500 Kr., men han udtalte tillige sin Forbavselse over, at dette Beløb blev forhøjet, samtidig med at det samlede Beløb under Hensyn til den Prisnedgang, som forventes eller allerede er indtraadt, bliver nedsat. Men det ærede Medlem forstaar jo meget godt, hvad Mening er. Meningen er den, at vi, efterhaanden som Byggeomkostningerne gaar ned, ønsker større og større Beløb overført til Jordkøbet, saaledes at der kan oprettes noget større Brug end dem, vi hidtil har kendt. Allerede ved Lovens Revision i 1921 blev Brugenes Størrelse stærkt forøget, og det er denne Linie, vi ønsker ført videre. Dette vil i ikke helt ringe Grad blive Tilfældet, naar det nu tillades at købe Jord for 7 500 Kr.; og tager man de nuværende Priser og dem, der kan forventes, i Betragtning, betyder det i Virkeligheden, at der i Fremtiden kan oprettes ret store Husmandsbrug. Dette anser jeg for et absolut Gode, og det er med stor Glæde og Tilfredshed, jeg har stillet dette Forslag, som jeg efter de faldne Udtalelser da ogsaa tør forventte, at Rigsdagen vil give sin Tilslutning til.

Det ærede Medlem udtalte ogsaa Ønsket om, at man tidligere end i December kunde fastsætte Byggesummens Størrelse, idet han udtalte Ønsket om — og det samme gjorde det ærede Medlem Hr. Mads Larsen —, at man allerede kunde fastsætte Summen i April Maaned. Jeg tror nu ikke, det sidste er heldigt eller vil være at foretrække. Det vil altsaa sige, at man nu i den April Maaned, der lige er udløbet, skulde have fastsat Byggesummen og det naturligvis ikke for den kommende Sommer, men for næste Sommers Byggeri — saa normale er Byggeforholdene her i Landet alligevel ikke endnu.

De Herrer, der opfører Huse og reparerer Huse for os, skylder os en Del, der er en Del tilbage, inden deres Tariffer og deres Omkostninger er nede paa et Niveau, der svarer til, hvad Landet i Længden kan bære. Derfor ser vi ogsaa det ganske meningsløse, at Murerne nu i Maj Maaned er opført paa Listen over ekstraordinært arbejdsløse. Det kommer ganske simpelt af,